MAGNUM LEGENDARIUM AUSTRIACUM (PARS III: 1.5. 1.7.)
Melk, 1458 Seite 181r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36452
Copyright: Melk, Benediktinerstift

quousq; congruu de hoc caperet consiliu

Congregati sũt fideles orthodoxi habitiq; consiliu in eodem loco. cũ episcopis ecclie patribus Quib' ait ter. Nuda nobis diuina lex uor scripturũ inuamibilib' ꝗ terroẽ suũ. ꝗ honorem loquit' est ꝗ diuinũ concily. secta ꝗ p̃cones. non mea uoluntate. sed sempiternam precius maiestate. ut ex uobis eligat. inquẽ firmissim' sce ecclie puricis sedare inuitat. Ammoniti quippe cõsulta agentes. nunc hunc. nũc illũ. alt ꝗ alt nominabat. quem esse idoneum estimabat. Diu multuq; fluctuati. fuit aliquis ibi qui diceret. ex priuilegij censura fuldensem erigi pastorẽ. eo qd tertiũ antistitem sedis magontine mittere fuldense deberet ouile. Placuit utq; regi differre conciliu. Consultaigit' priuilegia eadem loquebat'. ꝗ prior regum in hoc consensum testabant. Cõmum uero consilio. senat' sup hoc habend' dilat' est. quo ad huc homo ñ iuc

Igit ꝗ abbas mit' quẽ uellet de? richardus adduct' ex priuilegijs eadem ratus uenta. disposita domo sua. multoꝝ ibidem cũ latini' pseque tibus. curtim pgere uter aggressus ẽ. Illat quidem grauis meditacionib' ꝗ anxius. spe biformi in incerta raptat? anne fieret ex decretis epc'. sed patrũ cupidus terrene potestati'. ex pertabat tm uelle diuinitatis. Nuare sic ait psalter egregi?. in te dne spuu ñ cõfundar in eternum. de in certi' cito certus factus. eo quod in uiolata spe omnibus suis deũ aduocaret sedulus. de hi' que ad se non ptinebant pgrauari diu pmissus ñ est. Tempe cũ umbrifero cum sole in feriori mundi hemisp. erium emeciente tre diametros sui obsistencia tenebras in celum fundere quod nor dicit. somnus etiam obliuionis minister. ad diurnas curas igenii repator uirũ qq pridie lassencium in crastinũ reintegrator. egris se mortalibus infundere. fructu' ablas post uigiliar hostias lecto reddit. sed in quod dictum est. iuuenes uestri uisiones uidebunt. ꝗ senes uri somnia somniabunt. somniũ uidit Exprectus ꝗ aurora precedente. iam certus diuine uoluntati' quis futurus esset eps. post iteratas oracionis uiritimas. coram stantib' ait Ne multi contristemini fres de me. quasi abstrahar a uob epat' causa. diuina largiente fuldense nobis sufficiat soliu. nam magontinũ expectat alium. Et diuinam psciencia ammiratus. hac inquit nocte in quodã fui campo ubi eont' stantem mitre celsitudinis uidi montem. Inau' caumine quo ego ascendere non ualebam. fratre bardonem stare uidebam. sub cuius pede fons purissimi fluenti saliebat Quem quia me celsiorem uidebam diligent' in tuit'. uirgam in manu ei' quasi oues minantem aspiciebam'. ipsas qz oues circũqq; pascentes. Cõ in ptacione subiacen' continuo ait. Mons quidem principat' est sublimita'. uirga correcioms subtilitas. fons doctrina. quã congeret in eo sapiencia a diuina. oues aut ppli pascendi gramine celestis pabuli. Ille ait elect' ẽ. sume uoluntati uolente' cedam Nuda in te ammirandi sũt ambo tanti patres. quos intra positos. celeste non latuit consiliũ. qui in corpore se uncti spũ spitale iuntere collegium.